

Вплив диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми в контексті цифрової трансформації та сталого розвитку

Предметом дослідження є соціально–економічні процеси та механізми впливу диспропорцій майнової нерівності на функціонування і розвиток урбаністичної екосистеми в умовах цифрової трансформації економіки та реалізації принципів сталого розвитку.

Мета дослідження полягає у теоретико–методичному обґрунтуванні впливу диспропорцій майнової нерівності на функціонування та розвиток урбаністичної екосистеми в умовах цифрової трансформації економіки та реалізації принципів сталого розвитку.

Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових та спеціальних методів економічного аналізу, що забезпечують комплексне вивчення впливу диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми в умовах цифрової трансформації та реалізації принципів сталого розвитку. У процесі дослідження використано метод системного аналізу, методи наукової абстракції, узагальнення та логічного аналізу, економіко–статистичні методи, метод індикаторного аналізу, метод структурно–логічного моделювання, метод порівняльного аналізу, таблично–графічний метод.

Результати роботи. Встановлено, що майнова нерівність є одним із ключових чинників формування соціально–економічних диспропорцій у міському середовищі, що безпосередньо впливає на функціонування урбаністичної екосистеми. Доведено, що зростання майнової диференціації населення призводить до поглиблення просторової сегрегації, нерівномірного доступу до ресурсів міської інфраструктури, а також до асиметрії у можливостях участі населення в цифровій економіці. Встановлено, що диспропорції майнової нерівності суттєво трансформують структуру урбаністичного середовища, що призводить до «просторового економічного розриву», який посилює соціально–економічну поляризацію міського населення. Проведене дослідження дозволило встановити, що диспропорції майнової нерівності є одним із системних чинників, які визначають стан та динаміку розвитку урбаністичної екосистеми, подолання яких потребує впровадження комплексних соціально–економічних механізмів, спрямованих на забезпечення інклюзивного урбаністичного розвитку, підвищення доступності цифрових технологій та створення умов для сталого соціально–економічного розвитку міських територій.

Галузь застосування результатів. Отримані результати можуть бути використані у сферах соціально–економічної діяльності, пов'язаних із формуванням ефективної політики сталого розвитку міст, подоланням майнової нерівності в умовах цифрової трансформації.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що майнова нерівність є одним із ключових чинників формування диспропорцій розвитку урбаністичних екосистем. Доведено, що зростання диспропорцій майнової нерівності спричиняє просторову сегрегацію населення, формування цифрового розриву та зниження соціально–економічної стійкості урбаністичних екосистем. Запропоновано концептуальну модель впливу диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми в умовах цифрової трансформації та сталого розвитку, яка дозволяє визначити системний характер впливу нерівності на стійкість міських систем. Обґрунтовано доцільність використання інтегрального індексу урбаністичної інклюзивності для оцінювання рівня розвитку міських систем та визначення ефективності урбаністичної політики в умовах цифрової трансформації. Визначено, що формування інклюзивної урбаністичної екосистеми потребує комплексного поєднання економічної політики зменшення нерівності, розвитку цифрової інфраструктури, впровадження інноваційних урбаністичних технологій та реалізації принципів сталого розвитку. Доведено, що забезпечення сталого розвитку урбаністичних екосистем потребує інтеграції економічної, соціальної та цифрової політики, яка спрямована на зменшення майнової нерівності, підвищення рівня соціальної інклюзії та формування справедливого і збалансованого міського розвитку.

Ключові слова: економічна нерівність; соціальна справедливість; диспропорції майнової нерівності; нерівність у доходах; урбаністична екосистема; нерівномірний доступ населення до економічних ресурсів; урбаністична політика; просторово-економічна диференціація; якість міського середовища; економічна мобільність населення; сталий розвиток міст; цифрова трансформація; сталий розвиток.

OLEKSANDRA OLSHANSKA
POLINA PUZYROVA

The impact of wealth inequality on the state of the urban ecosystem in the context of digital transformation and sustainable development

The subject of the research is the socio-economic processes and mechanisms through which disparities in wealth inequality affect the functioning and development of the urban ecosystem in the context of the digital transformation of the economy and the implementation of sustainable development principles.

The aim of the research is to provide a theoretical and methodological justification of the impact of wealth inequality disparities on the functioning and development of the urban ecosystem in the context of the digital transformation of the economy and the implementation of sustainable development principles.

The methodological basis of the research is a set of general scientific and specialized methods of economic analysis that ensure a comprehensive study of the impact of wealth inequality on the state of the urban ecosystem in the context of digital transformation and the implementation of sustainable development principles. The research uses the method of systems analysis, methods of scientific abstraction, generalization, and logical analysis, economic and statistical methods, the method of indicator analysis, the method of structural-logical modeling, the method of comparative analysis, and the tabular-graphical method.

Results of the investigation. It has been established that wealth inequality is one of the key factors contributing to the formation of socioeconomic disparities in the urban environment, which directly affects the functioning of the urban ecosystem. It has been demonstrated that the growth of wealth differentiation among the population leads to the deepening of spatial segregation, unequal access to urban infrastructure resources, and asymmetry in the population's opportunities to participate in the digital economy. It has been established that disparities in wealth inequality significantly transform the structure of the urban environment, leading to a "spatial economic divide" that exacerbates the socio-economic polarization of the urban population. The study revealed that disparities in wealth inequality are one of the systemic factors determining the state and dynamics of the urban ecosystem's development; overcoming these requires the implementation of comprehensive socio-economic mechanisms aimed at ensuring inclusive urban development, increasing access to digital technologies, and creating conditions for the sustainable socio-economic development of urban areas.

Scope of the results. The findings can be applied in areas of socio-economic activity related to the formulation of effective policies for sustainable urban development and the reduction of wealth inequality in the context of digital transformation.

Conclusions. The research found that wealth inequality is one of the key factors contributing to disparities in the development of urban ecosystems. It has been demonstrated that the growth of wealth inequality disparities leads to spatial segregation of the population, the formation of a digital divide, and a decline in the socioeconomic resilience of urban ecosystems. A conceptual model of the impact of wealth inequality disparities on the state of the urban ecosystem in the context of digital transformation and sustainable development is proposed, which allows for determining the systemic nature of inequality's impact on the resilience of urban systems. The feasibility of using an integrated index of urban inclusivity to assess the level of development of urban systems and determine the effectiveness of urban policy in the context of digital transformation is substantiated. It has been determined that the formation of an inclusive urban ecosystem requires a comprehensive combination of economic policies to reduce inequality, the development of digital infrastructure, the introduction of

innovative urban technologies, and the implementation of sustainable development principles. It has been demonstrated that ensuring the sustainable development of urban ecosystems requires the integration of economic, social, and digital policies aimed at reducing wealth inequality, increasing social inclusion, and fostering equitable and balanced urban development. Keywords: wealth and economic inequality; socio-economic disparities; income inequality; urban ecosystem; urban development; digital transformation; sustainable development; urban policy; social justice; spatial-economic differentiation; quality of the urban environment; economic mobility of the population; sustainable urban development.

Keywords: *economic inequality; social justice; disparities in wealth inequality; income inequality; urban ecosystem; unequal access to economic resources; urban policy; spatial-economic differentiation; quality of the urban environment; economic mobility of the population; sustainable urban development; digital transformation; sustainable development.*

Постановка проблеми дослідження. В умовах трансформації економіки процеси урбанізації, цифровізації та переходу до моделі сталого розвитку формують нові підвалини функціонування соціально-економічних систем. Міста стають ключовими центрами економічної активності, інноваційного розвитку, формування людського капіталу та концентрації ресурсів. Саме урбанізовані території сьогодні забезпечують формування нових технологічних рішень і виступають осередками розвитку креативних індустрій, цифрових платформ та інноваційних екосистем. Водночас поряд із позитивними ефектами урбаністичного розвитку спостерігається посилення структурних соціально-економічних дисбалансів, одним із найбільш відчутних проявів яких є зростання майнової нерівності. Для України проблема майнової нерівності у межах урбаністичних екосистем набуває додаткового значення в умовах структурних економічних трансформацій, воєнних викликів, демографічних змін та масштабної міграції населення. Переміщення значної частини населення до великих міст, нерівномірність розвитку регіонів, пошкодження житлової та соціальної інфраструктури, а також трансформація ринку праці під впливом цифрових технологій формують нові соціально-економічні виклики для міського розвитку. У результаті зростає ризик формування дисбалансів у структурі міських екосистем, що може негативно впливати на рівень соціальної згуртованості, економічної стабільності та інституційної ефективності управління містами. У цьому контексті особливо важливим стає дослідження впливу диспропорцій майнової нерівності на функціонування урбаністичних екосистем, а також визначення механізмів їхнього збалансованого розвитку в умовах цифрової трансформації та реалізації принципів сталого розвитку. Урбаністична екосистема розглядається як комплексна система взаємодії економіч-

них, соціальних, інституційних, інфраструктурних та цифрових компонентів міського середовища, ефективність функціонування яких значною мірою залежить від рівня соціально-економічної рівноваги. Отже, необхідність дослідження впливу диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми, а також визначення ефективних соціально-економічних механізмів їхнього подолання в умовах цифрової трансформації та сталого розвитку зумовлює актуальність і наукову значущість даного дослідження.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Проблематика майнової нерівності, урбаністичної трансформації, цифрового розриву та сталого розвитку в українському та зарубіжному науковому дискурсі досліджується доволі активно, однак переважно фрагментарно: окремі автори аналізують соціально-економічну нерівність, інші – урбанізаційні процеси, цифрову трансформацію чи екологічні параметри розвитку міст. Серед українських дослідників варто відмітити Москвіну А. та Бервено С. [7], які дослідили інституційні чинники впливу на нерівність доходів, зокрема механізми, через які економічні інститути, податкова система, державна політика й соціальні регулятори або пом'якшують, або посилюють диференціацію доходів. Дослідження Дейнеки М. [3] присвячено об'єктивній та суб'єктивній оцінці диференціації доходів населення, де визначено, що нерівність має не лише статистичний, а й поведінковий вимір, оскільки сприйняття розривів у доходах впливає на соціальну напругу, відчуття справедливості та інтегрованість населення у соціально-економічний простір. Для урбаністичної екосистеми це означає, що майнова нерівність формує не лише різні рівні добробуту, а й різні моделі включення у міське середовище. У межах урбаністичних досліджень суттєвий внесок зробили вчені Лойко В.,

Жукова Ю., Сундук А. та Швець П. [5], які розглядають міста як окремі соціально-економічні системи та аналізують глобальні урбаністичні тенденції їх розвитку. Екологічний вимір урбаністичних процесів ґрунтовно представлений у наукових доробках Васютинської К., Барбашева С. та Кімінчиджи М. [2], де автори запропонували комплексний показник екологічної урбанізації регіонів України, що дозволило оцінити урбогенне навантаження, стан довкілля та безпекові параметри урбанізованих територій.

Цифровий аспект нерівності системно розкривають дослідники Булатова О., Резнікова Н. та Іващенко О. [1], Дубель М. [4], Марченко О. та Грабін О. [6], Онищенко С., Маслій О. та Пантас В. [8], які досліджують феномен цифрового розриву та цифрової нерівності як нових вимірів глобальних асиметрій соціально-економічного розвитку. У контексті урбаністичної екосистеми це дозволяє зробити висновок, що цифрові платформи можуть одночасно бути як інструментом інклюзії, так і механізмом посилення майнової та просторової сегрегації.

Міжнародний сучасний науковий дискурс засвідчує, що нерівномірний розподіл майнових ресурсів у містах впливає не лише на житлові умови населення, а й на доступ до цифрової інфраструктури, зелених зон, якісних послуг, мобільності, екологічної безпеки та можливостей участі в інноваційній економіці. У науковій літературі дослідження цієї проблеми дістало розвиток у працях Сміта С. та ін. [14], де автори наголошують, що майнова поляризація безпосередньо трансформує міський соціально-просторовий ландшафт, обґрунтовуючи, що житло є не лише соціальним благом, а й ключовим механізмом накопичення багатства, а відступ моделі масового власного житла посилює довгострокову економічну нерівність. Ван Ю. та ін. [16] доводять, що житлова нерівність є одним із ключових проявів ширшої майнової диференціації, а урбанізаційні процеси та інституційні відмінності між містом і селом формують асиметричні можливості накопичення активів. Бао Х. та Мен Ц. [9] розкривають взаємозв'язок між розподілом житлового багатства, суб'єктивною задоволеністю місцем проживання та територіальними відмінностями якості життя. Внесок авторок полягає в тому, що вони поєднали матеріальний та поведінковий виміри нерівності, що важливо для оцінки стану урбаністичної екосистеми. Вчені Кастельс-Кінтана Д., Роюе-

ла В., та Венері П. [11] доводять, що збільшення розміру міста часто супроводжується зростанням нерівності, а отже урбанізація не гарантує автоматичного інклюзивного розвитку.

Таким чином, аналіз вітчизняних та зарубіжних наукових публікацій дає підстави стверджувати, що сучасні дослідження досить ґрунтовно висвітлюють окремі аспекти майнової, житлової, цифрової та екологічної нерівності в міському середовищі. Водночас у наявній літературі все ще недостатньо комплексно розкрито саме вплив диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми як інтегрованої системи, де поєднуються просторові, цифрові, соціальні, екологічні та інституційні параметри.

Виклад основного матеріалу. Розвиток світової економіки характеризується глибокими трансформаційними процесами, що охоплюють соціально-економічну, технологічну та просторову структуру суспільства. Урбанізаційні процеси, цифровізація економіки, зростання ролі інноваційних технологій та формування нових моделей економічної взаємодії створюють передумови для якісного оновлення урбаністичних екосистем. Водночас у багатьох країнах світу спостерігається посилення майнової нерівності, що формує суттєві диспропорції у доступі до економічних ресурсів, житлової інфраструктури, соціальних послуг та цифрових можливостей.

Урбаністична екосистема являє собою складну багаторівневу систему взаємодії економічних, соціальних, просторових, екологічних та інституційних елементів міського середовища, що включає систему житлової інфраструктури, транспортні мережі, соціальні послуги, інноваційні кластери, цифрову інфраструктуру, екологічні ресурси та інституційні механізми управління містом. Ефективність функціонування такої екосистеми значною мірою залежить від рівня соціально-економічної рівноваги між різними верствами населення.

Майнова нерівність проявляється не лише у різниці доходів населення, але й у нерівномірному розподілі активів, доступу до житла, фінансових ресурсів, освітніх можливостей та цифрових технологій. Особливо гостро ця проблема проявляється у великих урбанізованих територіях, де відбувається концентрація економічних ресурсів та інноваційної діяльності. Зростання диспропорцій майнової нерівності негативно впливає на роз-

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

виток урбаністичних екосистем через декілька ключових механізмів:

- по-перше, нерівномірний розподіл майнових ресурсів спричиняє просторову сегрегацію населення – у містах формуються території з різним рівнем доступу до соціальної інфраструктури, освітніх послуг, транспортної мобільності та екологічно безпечного середовища – така сегрегація призводить до формування так званих «поляризованих міських просторів», де високий рівень добробуту окремих районів поєднується з соціальною депривацією інших;

- по-друге, майнова нерівність знижує рівень соціальної мобільності населення – обмежений доступ до якісної освіти, зайнятості та фінансових ресурсів ускладнює можливість переходу населення до більш високих соціально-економічних груп, що призводить до відтворення нерівності між поколіннями та поглиблення соціальної стратифікації в урбанізованому середовищі;

- по-третє, диспропорції майнової нерівності впливають на доступ населення до цифрової інфраструктури та інноваційних технологій – у сучасній цифровій економіці доступ до інтернету, цифрових платформ, електронних сервісів та інноваційних освітніх програм стає важливим чинником економічної конкурентоспроможності, проте значна частина населення, особливо у соціально вразливих групах, має обмежений доступ до таких ресурсів, що формує явище цифрового розриву.

Цифрова трансформація міст створює нові можливості для підвищення ефективності функціонування урбаністичних екосистем. Впровадження

концепцій «smart city», цифрових платформ управління міською інфраструктурою, систем аналізу великих даних та інтелектуальних транспортних мереж дозволяє оптимізувати використання ресурсів та підвищити якість життя населення. Водночас без належної соціально-економічної політики цифровізація може поглиблювати існуючі нерівності.

У контексті сталого розвитку урбаністичних екосистем важливого значення набуває інтеграція економічних, соціальних та екологічних принципів розвитку міст. Концепція сталого розвитку передбачає формування інклюзивного міського середовища, що забезпечує рівний доступ населення до ресурсів, можливостей працевлаштування, освіти та соціальної інфраструктури.

Вплив майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми можна розглядати через декілька взаємопов'язаних складових:

- економічну, що визначає доступ до фінансових ресурсів, житлової нерухомості, інвестицій та підприємницьких можливостей;

- соціальну, яка охоплює рівень доступу населення до освіти, медицини, культурних ресурсів та соціального капіталу;

- просторову, що характеризує нерівномірність розвитку міських територій, транспортної доступності та якості житлового середовища;

- цифрову, пов'язану з доступом до цифрових технологій, інтернет-інфраструктури та інноваційних платформ;

- екологічну, яка відображає доступ населення до екологічно безпечного середовища та природних ресурсів.

Рисунок 1. Комплексна система впливу майнової нерівності на урбаністичну екосистему

Джерело: побудовано авторами на основі [1–6].

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Взаємодія зазначених чинників формує комплексну систему впливу майнової нерівності на урбаністичну екосистему (рис. 1).

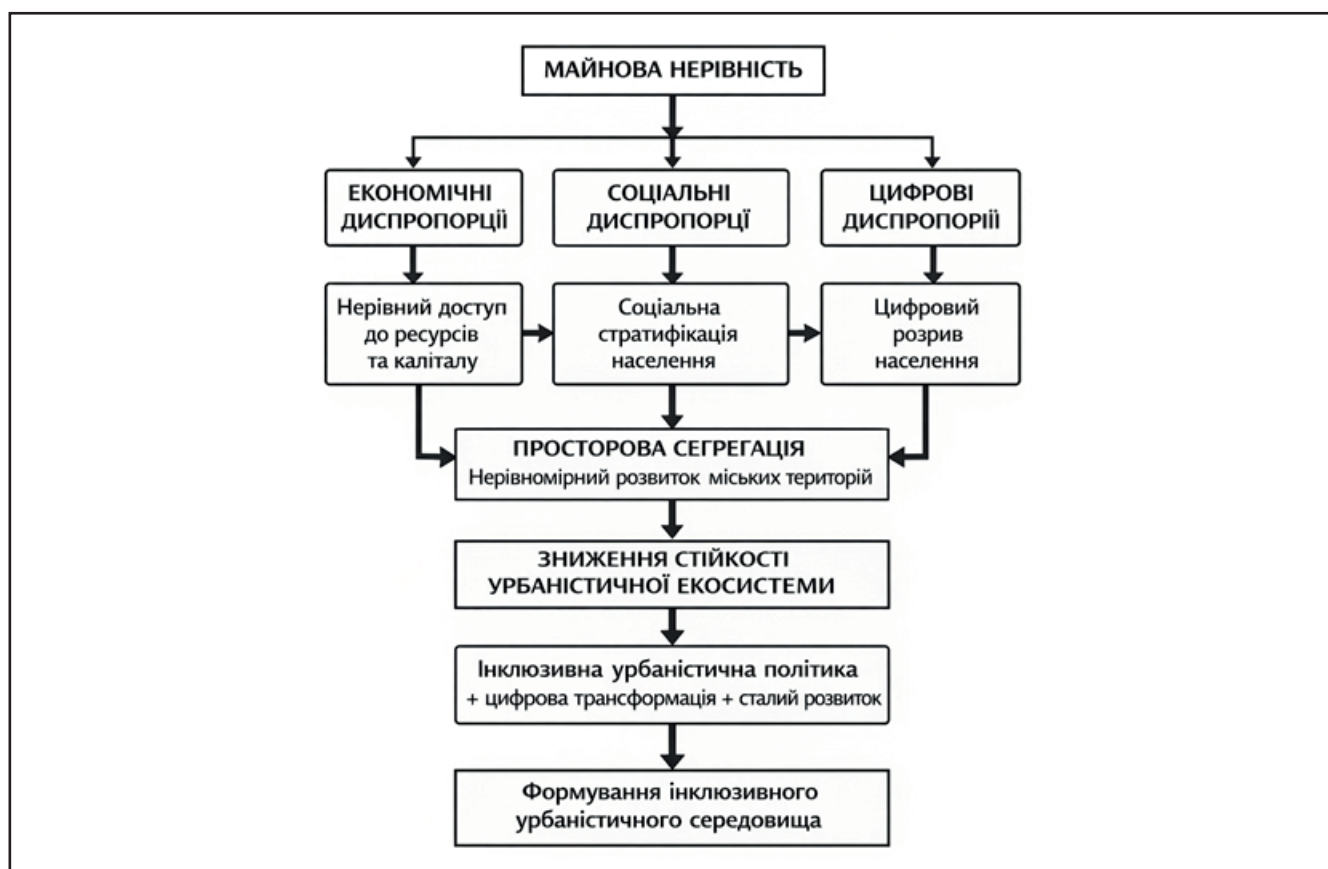
При цьому важливим завданням державної та муніципальної політики є формування ефективних механізмів зменшення майнової нерівності у міському середовищі. До таких механізмів можна віднести: розвиток інклюзивної міської інфраструктури; впровадження програм доступного житла; стимулювання розвитку креативної економіки та малого бізнесу; розширення доступу населення до цифрових технологій; розвиток смарт-урбаністичних систем управління містом; формування інноваційних урбаністичних кластерів; підтримку соціального підприємництва.

У контексті післявоєнного відновлення України проблема майнової нерівності у міському середовищі набуває особливої актуальності. Руїнування житлової інфраструктури, вимушене переміщення населення, зниження економічної активності та структурні трансформації ринку праці призводять до формування нових соціально-економічних диспропорцій у міських екосистемах. У цих умовах формування ефективної політики сталого урба-

ністичного розвитку повинно базуватися на поєднанні принципів соціальної інклюзії, економічної ефективності та екологічної збалансованості. Інтеграція цифрових технологій у систему управління міським розвитком може стати важливим інструментом подолання майнової нерівності та формування стійких урбаністичних екосистем.

Таким чином, диспропорції майнової нерівності мають комплексний вплив на функціонування урбаністичних екосистем, зумовлюючи соціальну сегрегацію, просторову нерівномірність розвитку міських територій, цифровий розрив та зниження рівня соціально-економічної стійкості міст. Подолання цих диспропорцій потребує формування комплексної державної та муніципальної політики, спрямованої на розвиток інклюзивних моделей урбаністичного розвитку, розширення доступу населення до цифрових технологій та забезпечення сталого розвитку міських систем.

Сучасні урбаністичні системи функціонують як складні соціально-економічні екосистеми, що включають взаємодію економічних ресурсів, соціальних інститутів, цифрової інфраструктури та екологічного середовища. Зростання майно-

Рисунок 2. Модель впливу майнової нерівності на урбаністичну екосистему

Джерело: доповнено авторами на основі [4–12].

Таблиця 1. Ключові чинники впливу майнової нерівності на урбаністичну екосистему

Група чинників	Зміст чинників	Вплив на урбаністичну екосистему
Економічні	Нерівність доходів, концентрація капіталу, доступ до фінансових ресурсів.	Формування економічної поляризації міських територій.
Соціальні	Доступ до освіти, охорони здоров'я, соціальної інфраструктури.	Зростання соціальної стратифікації населення.
Просторові	Нерівномірність розвитку міських районів, житлова сегрегація.	Формування депресивних урбаністичних зон.
Цифрові	Доступ до цифрових технологій, інтернет-інфраструктури, цифрових послуг.	Формування цифрового розриву.
Інституційні	Ефективність муніципального управління, урбаністична політика.	Рівень інклюзивності міського розвитку.
Екологічні	Доступ до екологічно безпечного середовища, зелених зон.	Нерівномірний екологічний комфорт міських територій.

Джерело: систематизовано авторами на основі [9–17].

вої нерівності призводить до виникнення диспропорцій у доступі населення до ресурсів міста, що негативно впливає на стійкість урбаністичної екосистеми (рис. 2).

Запропонована модель демонструє, що майнова нерівність виступає системоутворюючим чинником формування диспропорцій у міському середовищі, де взаємодія економічних, соціальних, просторових та цифрових чинників формує комплексний вплив на функціонування урбаністичної екосистеми. Серед ключових чинників впливу майнової нерівності на розвиток урбаністичної екосистеми необхідно виділити наступні (табл. 1).

Для оцінювання впливу майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми доцільно використовувати інтегральний індекс та етапи оцінювання урбаністичної інклюзивності [1].

1. Інтегральний індекс урбаністичної інклюзивності:

$$IUE = \alpha E + \beta S + \gamma D + \delta P + \lambda Ec, \quad (1)$$

де: IUE – інтегральний індекс урбаністичної інклюзивності; E – економічна доступність ресурсів; S – соціальна інклюзивність; D – цифрова доступність; P – просторово-територіальна рівномірність розвитку; Ec – екологічна збалансованість міського середовища; $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \lambda$ – вагові коефіцієнти значущості чинників.

2. Етапи оцінювання:

1 етап – ідентифікація показників: визначення системи індикаторів майнової нерівності (коефіцієнт Джині; рівень доступності житла; цифрова доступність населення; рівень зайнятості; індекс якості міського середовища);

2 етап – нормування показників: усі індикатори переводяться у порівняльний масштаб;

3 етап – розрахунок часткових індексів: визначаються індекси для кожної групи чинників;

4 етап – розрахунок інтегрального індексу: визначається загальний рівень інклюзивності урбаністичної екосистеми;

5 етап – інтерпретація результатів: визначаються рівні розвитку урбаністичної системи (0 – 0,3 – критичний рівень урбаністичної нерівності; 0,3 – 0,5 – низький рівень інклюзивності; 0,5 – 0,7 – середній рівень розвитку; 0,7 – 1 – високий рівень інклюзивного урбаністичного розвитку).

Отже, майнова нерівність має складну багатоконпонентну природу впливу на урбаністичні системи та формує комплекс соціально-економічних і просторових диспропорцій.

Висновки

Встановлено, що майнова нерівність є одним із ключових чинників формування диспропорцій розвитку урбаністичних систем, що проявляється у нерівномірному доступі населення до економічних ресурсів, соціальної інфраструктури, цифрових технологій та екологічно безпечного середовища. Доведено, що зростання диспропорцій майнової нерівності спричиняє просторову сегрегацію населення, формування цифрового розриву та зниження соціально-економічної стійкості урбаністичних екосистем. Запропоновано концептуальну модель впливу диспропорцій майнової нерівності на стан урбаністичної екосистеми в умовах цифрової трансформації та сталого розвитку, яка враховує взаємодію економічних, соціальних, просторових та цифрових чинників і дозволяє визначити системний характер впливу нерівності на стійкість міських сис-

тем. Обґрунтовано доцільність використання інтегрального індексу урбаністичної інклюзивності для оцінювання рівня розвитку міських систем та визначення ефективності урбаністичної політики в умовах цифрової трансформації. Визначено, що формування інклюзивної урбаністичної екосистеми потребує комплексного поєднання економічної політики зменшення нерівності, розвитку цифрової інфраструктури, впровадження інноваційних урбаністичних технологій та реалізації принципів сталого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Булатова, О. В., Резнікова, Н. В., & Іващенко, О. А. (2023). Цифровий розрив чи цифрова нерівність? Нові виміри глобальних асиметрій соціально-економічного розвитку і міжнародної торгівлі в умовах техноглобалізму. *Вісник Маріупольського державного університету*, 25, 45–57. <https://doi.org/10.34079/2226-2822-2023-13-25-45-57>.
2. Васютинська, К. А., Барбашев, С. В., & Кімінчиджи, М. І. (2020). Оцінка комплексного показника екологічної урбанізації регіонів України. *Екологічні науки*, 3(30), 7–14. <https://doi.org/10.32846/2306-9716/2020.eco.3-30.1>.
3. Дейнека, М. О. (2021). Диференціації доходів населення: об'єктивна та суб'єктивна оцінка. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*, 2 (16), 40–48. <https://doi.org/10.15276/EJ.02.2021.5>.
4. Дубель, М. (2021). Особливості розвитку цифрових платформ та їх вплив на світову економіку. *Таврійський науковий вісник*, (7), 17–26. <https://doi.org/10.32851/2708-0366/2021.7.2>.
5. Лойко, В. В., Жукова, Ю. М., Сундук, А. М., & Швець, П. А. (2021). Global urban trends in urban development as separate socio-economic systems. *Економіка та держава*, (9), 10–18. <https://doi.org/10.32702/23066806.2021.9.10>.
6. Марченко, О., & Грабін, О. (2024). Зелена та цифрова трансформації економіки України: пріоритети післявоєнного відновлення. *Економіка та суспільство*, (59). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-173>.
7. Москвіна, А. О., & Бервено С. М. (2019). Інституційні фактори впливу на нерівність доходів: міжнародний досвід. *Проблеми системного підходу в економіці*, № 6(74), 49–55. <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-7>.
8. Онищенко, С. В., Маслій, О. А., & Пантась, В. В. (2024). Ділова активність бізнесу в Україні: цифрова трансформація та сталий розвиток. *Економіка і регіон*, 1 (92), 36–146. [https://doi.org/10.26906/eir.2024.1\(92\).3321](https://doi.org/10.26906/eir.2024.1(92).3321).
9. Bao, H., & Meng, C. (2023). Housing wealth distribution, inequality and residential satisfaction. *Regional Studies*, 57(11), 2238–2251. <https://doi.org/10.1080/00343404.2022.2159938>.
10. Caragliu, A., & Del Bo, C. (2023). Smart cities and the urban digital divide. *Npj Urban Sustain*, 3, 43. <https://doi.org/10.1038/s42949-023-00117-w>.
11. Castells-Quintana, D., Royuela, V., & Veneri, P. (2020). Inequality and city size: An analysis for OECD functional urban areas. *Papers in Regional Science*, 99, 4, 1045–1065, <https://doi.org/10.1111/pirs.12520>.
12. Faka, A. (2025). Mapping Green Space Inequalities in 26 European Cities. *Land*, 14(12), 2362. <https://doi.org/10.3390/land14122362>.
13. Schyle, S. A., Hilt, L. K., Dreger, S., & Bolte, G. (2019). Social Inequalities in Environmental Resources of Green and Blue Spaces: A Review of Evidence in the WHO European Region. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(7), 1216. <https://doi.org/10.3390/ijerph16071216>.
14. Smith, S., Clark, W., Ong Viforj, R., Wood, G., Lisowski, W., & Truong, N. (2022). Housing and economic inequality in the long run: The retreat of owner occupation. *Economy and Society*, 51(2), 161–186. <https://doi.org/10.1080/03085147.2021.2003086>.
15. Ulbrich, P., Porto de Albuquerque, J., & Coaffee, J. (2019). The Impact of Urban Inequalities on Monitoring Progress towards the Sustainable Development Goals: Methodological Considerations. *ISPRS International Journal of Geo-Information*, 8(1), 6. <https://doi.org/10.3390/ijgi8010006>.
16. Wang, Y., Li, Y., Huang, Y., Yi, C., & Ren, J. (2020). Housing wealth inequality in China: An urban-rural comparison. *Cities*, Volume, 96, 102428, <https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102428>.
17. Wu, S., Chen, B., & Webster, C., et al. (2023). Improved human greenspace exposure equality during 21st century urbanization. *Nat Commun*, 14, 6460. <https://doi.org/10.1038/s41467-023-41620-z>.
18. Xiao, Y., Yin, M., Wang, H., & Xiang, Y. (2025). Digital Finance, Digital Usage Divide, and Urban-Rural Income Gap: Evidence from China. *Systems*, 13(3), 145. <https://doi.org/10.3390/systems13030145>.
19. Yi, C., Li, Y., Wang, Y., & Wan, H. (2021). Social stratification and housing wealth inequality in transitional urban China. *International Journal of Urban Sciences*, 25(1), 31–50. <https://doi.org/10.1080/12265934.2020.1713860>.

20. Yu, S., & Cui, C. (2021). Difference in Housing Finance Usage and Its Impact on Housing Wealth Inequality in Urban China. *Land*, 10(12), 1404. <https://doi.org/10.3390/land10121404>.

21. Zhang, Z., Cenci, J., & Zhang, J. (2024). Policies for Equity in Access to Urban Green Space: A Spatial Perspective of the Chinese National Forest City Policy. *Forests*, 15(4), 608. <https://doi.org/10.3390/f15040608>.

22. Zhao, J., & Li, W. (2024). The Impact of Digital Finance on the Urban–Rural Income Gap in China: The Mediating Role of Employment Structural Transformation. *Sustainability*, 16(19), 8365. <https://doi.org/10.3390/su16198365>.

References:

1. Bulatova, O. V., Reznikova, N. V., & Ivashchenko, O. A. (2023). Tsyfrovyy rozryv chy tsyfrova nerivnist? Novyi vymiry hlobalnykh asymetrii sotsialno-ekonomichnoho rozvytku i mizhnarodnoi torhivli v umovakh tekhnoglobalizmu [Digital Divide or Digital Inequality? New Dimensions of Global Asymmetries in Socio-Economic Development and International Trade in the Context of Technoglobalism]. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnogo universytetu = Bulletin of Mariupol State University*, 25, 45–57. <https://doi.org/10.34079/2226-2822-2023-13-25-45-57> [in Ukraine].

2. Vasiutynska, K. A., Barbashev, S. V., & Kiminchydzhy, M. I. (2020). Otsinka kompleksnoho pokaznyka ekolohichnoi urbanizatsii rehioniv Ukrainy [Assessment of a comprehensive indicator of ecological urbanization in the regions of Ukraine]. *Ekolohichni nauky = Ecological Sciences*, 3(30), 7–14. <https://doi.org/10.32846/2306-9716/2020.eco.3-30.1> [in Ukraine].

3. Deineka, M. O. (2021). Dyferentsiatsii dokhodiv naselennia: obiektyvna ta subiektyvna otsinka [Differentiation of household income: objective and subjective assessment]. *Ekonomichnyi zhurnal Odeskoho politekhnichnoho universytetu = Economic Journal of Odesa Polytechnic University*, 2 (16), 40–48. <https://doi.org/10.15276/EJ.02.2021.5> [in Ukraine].

4. Dubel, M. (2021). Osoblyvosti rozvytku tsyfrovyykh platform ta yikh vplyv na svitovu ekonomiku [Features of the development of digital platforms and their impact on the global economy]. *Tavriiskyyi naukovyy visnyk = Tavriya Scientific Bulletin*, (7), 17–26. <https://doi.org/10.32851/2708-0366/2021.7.2> [in Ukraine].

5. Loiko, V. V., Zhukova, Yu. M., Sunduk, A. M., & Shvets, P. A. (2021). Global urban trends in urban development as separate socio-economic systems [Global urban trends in urban development as separate socio-economic systems]. *Ekonomika ta derzhava = Economy and State*, (9), 10–18. <https://doi.org/10.32702/23066806.2021.9.10> [in Ukraine].

6. Marchenko, O., & Hrabyn, O. (2024). Zelena ta tsyfrova transformatsii ekonomiky ukrainy: priorityty pivliavoiennoho vidnovlennia [Green and digital transformations of Ukraine's economy: priorities for post-war recovery]. *Ekonomika ta suspilstvo = Economy and Society*, (59). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-173> [in Ukraine].

7. Moskvina, A. O., & Berveno S. M. (2019). Instytut-siini faktory vplyvu na nerivnist dokhodiv: mizhnarodnyi dosvid [Institutional factors influencing income inequality: international experience]. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi = Problems of the Systemic Approach in Economics*, No. 6(74), 49–55. <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-7> [in Ukraine].

8. Onyshchenko, S. V., Maslii, O. A., & Pantas, V. V. (2024). Dilova aktyvnist biznesu v Ukraini: tsyfrova transformatsiia ta stalyy rozvytok [Business Activity in Ukraine: Digital Transformation and Sustainable Development]. *Ekonomika i rehion = Economy and Region*, 1 (92), 36–146. [https://doi.org/10.26906/eir.2024.1\(92\).3321](https://doi.org/10.26906/eir.2024.1(92).3321) [in Ukraine].

9. Bao, H., & Meng, C. (2023). Housing wealth distribution, inequality and residential satisfaction. *Regional Studies*, 57(11), 2238–2251. <https://doi.org/10.1080/00343404.2022.2159938> [in English].

10. Caragliu, A., & Del Bo, C. (2023). Smart cities and the urban digital divide. *Npj Urban Sustain*, 3, 43. <https://doi.org/10.1038/s42949-023-00117-w> [in English].

11. Castells–Quintana, D., Royuela, V., & Veneri, P. (2020). Inequality and city size: An analysis for OECD functional urban areas. *Papers in Regional Science*, 99, 4, 1045–1065. <https://doi.org/10.1111/pirs.12520> [in English].

12. Faka, A. (2025). Mapping Green Space Inequalities in 26 European Cities. *Land*, 14(12), 2362. <https://doi.org/10.3390/land14122362> [in English].

13. Schyle, S. A., Hilt, L. K., Dreger, S., & Bolte, G. (2019). Social Inequalities in Environmental Resources of Green and Blue Spaces: A Review of Evidence in the WHO European Region. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(7), 1216. <https://doi.org/10.3390/ijerph16071216> [in English].

14. Smith, S., Clark, W., Ong Viforj, R., Wood, G., Lisowski, W., & Truong, N. (2022). Housing and economic inequality in the long run: The retreat of owner occupation. *Economy and Society*, 51(2), 161–186. <https://doi.org/10.1080/03085147.2021.2003086> [in English].

15. Ulbrich, P., Porto de Albuquerque, J., & Coaffee, J. (2019). The Impact of Urban Inequalities on Monitoring Progress towards the Sustainable Development Goals: Methodological Considerations. *ISPRS International Journal of Geo-Information*, 8(1), 6. <https://doi.org/10.3390/ijgi8010006> [in English].

16. Wang, Y., Li, Y., Huang, Y., Yi, C., & Ren, J. (2020). Housing wealth inequality in China: An urban-rural comparison. *Cities*, Volume, 96, 102428, <https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102428> [in English].

17. Wu, S., Chen, B., & Webster, C., et al. (2023). Improved human greenspace exposure equality during 21st century urbanization. *Nat Commun*, 14, 6460. <https://doi.org/10.1038/s41467-023-41620-z> [in English].

18. Xiao, Y., Yin, M., Wang, H., & Xiang, Y. (2025). Digital Finance, Digital Usage Divide, and Urban-Rural Income Gap: Evidence from China. *Systems*, 13(3), 145. <https://doi.org/10.3390/systems13030145> [in English].

19. Yi, C., Li, Y., Wang, Y., & Wan, H. (2021). Social stratification and housing wealth inequality in transitional urban China. *International Journal of Urban Sciences*, 25(1), 31–50. <https://doi.org/10.1080/12265934.2020.1713860> [in English].

20. Yu, S., & Cui, C. (2021). Difference in Housing Finance Usage and Its Impact on Housing Wealth Inequality in Urban China. *Land*, 10(12), 1404. <https://doi.org/10.3390/land10121404> [in English].

21. Zhang, Z., Cenci, J., & Zhang, J. (2024). Policies for Equity in Access to Urban Green Space: A Spatial Perspective of the Chinese National Forest City Policy. *Forests*, 15(4), 608. <https://doi.org/10.3390/f15040608> [in English].

22. Zhao, J., & Li, W. (2024). The Impact of Digital Finance on the Urban-Rural Income Gap in China: The Mediating Role of Employment Structural Transformation. *Sustainability*, 16(19), 8365. <https://doi.org/10.3390/su16198365> [in English].

Дані про авторів

Ольшанська Олександра Володимирівна,

д. е. н., професор, професор кафедри економіки, Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 01011, Ук раїна

e-mail: olshanska.ov@knutd.edu.ua

Пузырьова Поліна Володимирівна,

ORSID: <https://orcid.org/0000-0003-0839-8730>

д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки, Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 01011, Україна

ORSID: <https://orcid.org/0000-0003-1535-7742>

e-mail: puzyrova@ukr.net

Data about the authors

Oleksandra Olshanska,

Doctor of Science in Economics, Professor, Professor of the Department of Economics, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 01011, Ukraine

e-mail: olshanska.ov@knutd.edu.ua

Polina Puzyrova,

Doctor of Science in Economics, Professor, Head of the Department of Economics, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 01011, Ukraine

e-mail: puzyrova@ukr.net

Надходження статті до редакції 17.12.2025

Прийнято до друку 23.12.2025

Опубліковано 30.12.2025